

[Krog Hansen.]

bekymring, som flere af talerne har været inde på med hensyn til, om man skulle forhøje dette antal til 31 eller 33, for så vidt bliver uvæsentlig; vi ville få 4 gange så mange byrådsmedlemmer, der aktivt kunne deltage i dette arbejde, i stedet for kun at få omkring 25.

Den økonomiske udligning er også uhyre vigtig for disse integrerede områder. Alle har jo erkendt, at det kan ikke være rigtigt, at man har et skattely, hvor alle de rige flytter ud, og måske et andet område har bar arbejdsmænd boende. Det kan ikke fortsætte. Derfor har vi foreslået, at man i dette storbyråd vedtager en fælles skatteprocent, således at man kan udligne for hele dette område, som er integreret, således at man virkelig får en byrdeudligning, og der vil altså på denne måde ikke blive noget skattely. Det er uden betydning, om der i den ene ende af byen bor bar arbejdsmænd og i den anden ende af byen bor bar millionærer.

Der er også spørgsmålet om, hvorvidt disse områder ville være bæredygtige. Hvor stort et befolkningsunderlag ville de egentlig få? Jeg har spurgt mig selv, og jeg vil gerne spørge medlemmerne: hvad opnår man ved at få en by på 200.000 indbyggere, som man ikke kan opnå ved at få et område på 50.000 indbyggere? Prøver man at se på de opgaver, som f. eks. er skitseret i forbindelse med udformningen af Køgeplanen, så vil man opdage, at næsten alle de krav til faciliteter, som man stiller i en moderne kommune i dag, kan klares af et bysamfund på 50.000 indbyggere. Det er faktisk kun tekniske skoler, åndssvageinstitutioner, centralbiblioteker, luftlandeplads og amtssygehus, som kræver flere indbyggere end et samfund på 50.000, og disse ting er jo i forvejen lagt over til amterne. Det vil altså sige, at hvis man får et område på 200.000, så skal man bare have 4 idrætsanlæg, man skal have flere legepladser, end man ellers kunne have nøjedes med, hvis det var et område med 50.000. Jeg kan altså ikke se, at man får et bedre system, fordi man kommer op på 200.000 eller 300.000 eller 500.000 indbyggere.

Jeg må altså anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, som er stillet af socialistisk folkeparti, og i relation til debatten om, hvorvidt det ville forsinke dette lovfor-

slags gennemførelse, må jeg understrege, at det ville ikke forsinke reformen. Vi ved, at der i det materiale, som er kommet fra kommunalreformkommissionen, er peget på disse muligheder for at opdele dette område, så der ville altså ikke ske nogen forsinkelse, selv om man vedtog de ændringsforslag, som vi har stillet fra socialistisk folkepartis side.

Sigsgaard: Man taler meget om det kommunale demokrati, og det er vigtigt, at der findes et sådant kommunalt demokrati, men desværre fungerer det ofte temmelig skidt. Det er kedeligt, at det spørgsmål ikke er taget op i forbindelse med kommunalreformen, for måske er det allermest tiltrængt netop det, at folk får noget at skulle have sagt i deres kommuner, og det har de i almindelighed ikke i dag. Afstanden mellem borger og bystyre bliver jo ikke mindre efter sammenlægningerne, måske endog større. Derfor var også jeg ved første behandling inde på spørgsmålet om en opdeling af de storkommuner, som man nu vedtager, i lokalkommuner til varetagelse af helt lokale opgaver. Jeg havde gerne set, at disse tanker var blevet noget bedre gennemarbejdet i udvalget, således at det var blevet mere klart, hvilke beføjelser sådanne lokalkommuner kan tænkes at få tillagt. Hvis man havde gennemført en sådan grundigere behandling af de tanker, ville det også have været muligt enten for et mindretal eller for flertallet her i dag at fremlægge klare forslag om, hvordan man kunne få opbygget distriktskommuner eller lokalkommuner. Men vi vil alligevel stemme for hr. Krog Hansens ændringsforslag, selv om de som sagt kunne have været bedre gennemarbejdet.

Det er naturligvis noget betænkeligt, at vi, hvis hr. Krog Hansens ændringsforslag vedtages — det er der ingen udsigt til at de bliver i dag, men det kan jo komme inden så længe — får hele 4 administrative niveauer: vi får staten, vi får amtskommunen, vi får storkommunen, og vi får lokalkommunen, men det kan jo tænkes, at et af disse niveauer før eller senere kan falde væk, og det var jeg også inde på ved første behandling. Dengang pegede jeg endvidere på, at antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer i disse store kommuner bør kunne overstige de normale 25, og at et maksimum på 50 ville være mere rimeligt.